Ref: 2920 /K 35/OL/KCBC/DS 29.1.2016

ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായുടെ നോമ്പുകാലസന്ദേശം - 2016

കരുണയാണ് ബലിയല്ല ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് (മത്താ 9:13)

കാരുണ്യത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ - ജൂബിലിയുടെ പാതയിൽ

1. താൻ സുവിശേഷവത്കരിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് സുവിശേഷവത്കരിക്കുന്ന സഭയുടെ പ്രതിബിംബമായ മറിയം

"ഈ ജൂബിലി വർഷത്തിലെ നോമ്പുകാലം ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യം ആഘോഷിക്കാനും അനുഭവിക്കാനുമുള്ള പ്രത്യേക നിമിഷമായി കൂടുതൽ തീവ്രതയോടെ ജീവിക്കണ്ണ"മെന്ന് കാരുണ്യത്തിന്റെ അസാധാരണ ജൂബിലിയെ സംബന്ധിച്ച കല്പനയിൽ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു (കരുണയുടെ മുഖം 17). ദൈവവചനം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടെ ശ്രവിക്കാനും 24 മണിക്കൂറും കർത്താവിനുവേണ്ടി ജീവിക്കാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ദൈവവചനത്തെ പ്രത്യേകിച്ച് അവിടത്തെ പ്രവാചക വചനത്തെ പ്രാർത്ഥനാപൂർവം ശ്രവിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാഥമ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഊന്നിപ്പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ദൈവകാരുണ്യം ലോകത്തോടുള്ള ഒരു പ്രഘോഷണമാണ്. ആദ്യം ഓരോ ക്രൈസ്തവനും അനുഭവിക്കാനുള്ള പ്രഘോഷണം തന്നെ. ഇക്കാരണത്താൽ നോമ്പുകാലത്ത് കാരുണ്യത്തിന്റെ മിഷണറിമാരെ ഞാൻ അയയ്ക്കും. ദൈവത്തിന്റെ ഉറ്റബന്ധത്തെയും ക്ഷമയെയും സംബന്ധിച്ച് ഓരോ വ്യക്തിക്കുമുള്ള വസ്തുനിഷ്ഠമായ അടയാളമെന്ന നിലയിലാണ് അയയ്ക്കുന്നത്.

മുഖ്യദൂതനായ ഗബ്രിയേലിൽ നിന്ന് സദ്വാർത്ത ശ്രവിച്ചതിനുശേഷം ദൈവം തന്നെ കാരുണ്യപൂർവം തിരഞ്ഞെടുത്തതിനെ സംബന്ധിച്ച് മറിയം മഹത്ത്വകീർത്തനത്തിൽ പാടുന്നു. ജോസഫുമായി വിവാഹവാഗ്ദാനം നടത്തിയിരുന്ന നസ്രസിലെ കന്യക അങ്ങനെ, സുവിശേഷവത്കരിക്കുന്ന സഭയുടെ പൂർണതയുള്ള ഐക്കൺ ആയിത്തീരുന്നു. എന്തെന്നാൽ കന്യാത്വപരമായ തന്റെ ഉദരത്തെ ഫലപൂർണമാക്കിയ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവൾ സുവിശേഷവത്കരിക്കപ്പെട്ടു, സുവിശേഷവത്കരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രവാചകപാരമ്പര്യപ്രകാരം കരുണ മാതൃഗർഭത്തോട് (റഹാമിം) ഉറ്റബന്ധം പുലർത്തുന്നു. പദനിഷ്പതിയുടെ തലത്തിൽപോലും അങ്ങനെയാണ്. വിവാഹത്തിലും കുടുംബബന്ധങ്ങളിലും കാണിക്കുന്ന ഉദാരതയും വിശ്വസ്തതയും സഹാനുഭൂതിയുമുള്ള നന്മയോടും ആ പദം (ഹെസെദ്) ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

2. മനുഷ്യവംശവുമായുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉടമ്പടി: കാരുണ്യത്തിന്റെ ഒരു ചരിത്രം

ദൈവിക കാരുണ്യമെന്ന രഹസ്യം ദൈവവും തന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേലും തമ്മിലുള്ള ഉടമ്പടിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ വെളിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ദൈവം കരുണയിൽ നിത്യസമ്പന്നനായി സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അഗാധമായ വാത്സല്യത്തോടും സഹതാപത്തോടും കൂടി തന്റെ ജനതയോടു പൊരുതാൻ അവിടന്ന് എപ്പോഴും സന്നദ്ധനാണ്. അവിശ്വസ്തത ഉടമ്പടി തകർക്കുന്ന ദുരന്തപരമായ നിമിഷങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് അവിടന്നു അപ്രകാരം പെരുമാറുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉടമ്പടി നീതിയിലും സത്യത്തിലും കൂടുതൽ ദൃഢതയോടെ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടേണ്ടി വന്നു. ഇവിടെ ഒരു യഥാർത്ഥ പ്രണയകഥയാണുള്ളത്. ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട പിതാവിന്റെയും ഭർത്താവിന്റെയും ഭാഗം അതിൽ ദൈവം അഭിനയിക്കുന്നു. ഇസ്രായേലാകട്ടെ വിശ്വസ്തതയില്ലാത്ത സന്താനത്തിന്റെയും മണവാട്ടിയുടെയും ഭാഗം അഭിനയിക്കുന്നു. ഈ ഗാർഹിക പ്രതിബിംബങ്ങൾ ഹോസിയാ പ്രവാചകന്റെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ (cf ഹോസിയാ 1-2) ദൈവം തന്റെ ജനത്തോട് എത്രമാത്രം ഒട്ടിനില്ക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്നു.

ഈ പ്രണയകഥ ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ പൂർണതയിലെത്തുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ പിതാവ് തന്റെ അളവറ്റ കാരുണ്യം ചൊരിയുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ "മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത കാരുണ്യ" (കാരുണ്യത്തിന്റെ മുഖം 8)മാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനോളം കാരുണ്യം ചൊരിയുന്നു. നസ്രായനായ യേശു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ യഥാർത്ഥ ഇസ്രായേൽ പുത്രനാണ്. ഓരോ യഹൂദനോടും ഷേമാ ആവശ്യപ്പെടുന്ന പരിപൂർണമായ ശ്രവണത്തിന്റെ മൂർത്തീഭാവമാണ്. അത് ഇന്നും ഇസ്രായേലുമായുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉടമ്പടിയുടെ കേന്ദ്രമാണ്: "ഇസ്രായേലേ കേൾക്കുക നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് ഒരേ ഒരു കർത്താവാണ്. നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പൂർണഹൃദയത്തോടും പൂർണാത്മാവോടും പൂർണശക്തിയോടും കൂടെ സ്നേഹി

ക്കണം" (നിയാ 6:4-5). ദൈവപുത്രനെന്ന നിലയിൽ അവിടന്ന് തന്റെ മണവാട്ടിയുടെ സ്നേഹം നേടാൻ എല്ലാ കാര്യവും ചെയ്യുന്ന മണവാളനാണ്. വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അതീതമായ സ്നേഹത്താൽ അവിടന്ന് അവളോട് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ സ്നേഹം ശാശ്വത വിവാഹോത്സവത്തിൽ ദൃശ്യമായിത്തീരന്നു.

അപ്പസ്തോലിക കെരിഗ്മയുടെ കേന്ദ്രം ഇതാണ്. അതിൽ ദൈവിക കാരുണ്യം മൗലികമായ കേന്ദ്രസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. "മരിച്ച് മൃതരിൽ നിന്ന് ഉത്ഥാനം ചെയ്ത യേശു ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്തിനുള്ള രക്ഷാകര സ്നേഹത്തിന്റെ സൗന്ദര്യമാണ് വെളിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്" (സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം 36). അതാണ് പ്രഥമ പ്രഘോഷണം. അത് "വ്യത്യസ്ത രീതികളിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും കേൾക്കണം. അത് ഓരോ തലത്തിലും നിമിഷത്തിലും മതബോധനപ്രക്രിയയിലുടനീളം ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ അറിയിക്കണം" (അവിടെത്തന്നെ 164) "ഓരോ പാപിയിലേക്കും എത്തിച്ചേരുന്നതിനു ദൈവത്തിനുള്ള രീതിയെ കാരുണ്യം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. തന്നിലേക്കു തന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കാനും മാനസാന്തരപ്പെട്ട് വിശ്വസിക്കാനുമുള്ള പുതിയൊരു അവസരം അതു നല്കുന്നു" (കാരുണ്യത്തിന്റെ മുഖം 21). അങ്ങനെ അവിടത്തോടുള്ള ബന്ധം അത് പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നു. ദൈവം ക്രൂശിതനായ യേശുവിൽ, പാപികളുടെയടുത്തേക്കു വരാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആഗ്രഹം ദൈവം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പാപികൾ തന്നിൽ നിന്നു എത്രമാത്രം അകന്നുപോയാലും ദൈവം തന്റെ ആഗ്രഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

3. കാരുണ്യത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ

ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ പരിവർത്തനം ചെയ്യിക്കുന്നു. വിശ്വസ്തസ്നേഹത്തിന്റെ അനുഭവത്തിലൂടെ കരുണയുള്ളവരായിത്തീരാൻ അത് നമ്മെ ശക്തരാക്കുന്നു. നിത്യനൂതനമായ അദ്ഭുതകൃത്യത്തിലൂടെ ദൈവകാരുണ്യം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. അയൽക്കാരെ സ്നേഹിക്കാനും കാരുണ്യത്തിന്റെ ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ പ്രവൃത്തികളെന്നു സഭയുടെ പാരമ്പര്യം വിളിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾക്കായി സ്വയം സമർപ്പിക്കാനും അത് നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരെയും പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. ആ പ്രവൃത്തികൾ നമ്മെ ഒരു കാര്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അതായത് നമ്മുടെ അയൽക്കാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ സഹായം നല്കുന്ന വസ്തുനിഷ്ഠമായ അനുദിന പ്രവൃത്തികളിലൂടെയാണ് വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് അവ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അയൽക്കാർക്ക് ഭക്ഷണം നല്കി പോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, അവരെ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടും അവരെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും തന്നെ. അക്കാര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാം വിധിക്കപ്പെടും. ഇക്കാരണത്താൽ ഞാൻ ഇപ്രകാരം എന്റെ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു: "ക്രൈസ്തവ ജനം ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ കാരുണ്യപ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് വിചിന്തനം ചെയ്യണം. അത് നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ തട്ടിയുണർത്താനുള്ള ഒരു മാർഗമായിരിക്കും. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ മിക്കപ്പോഴും മരവിച്ചു പോകുന്ന മനസ്സാക്ഷിയെത്തന്നെ. ദൈവകാരുണ്യത്തിന്റെ സവിശേഷാനുഭവമുള്ള സുവിശേഷത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാനും അതൊരു മാർഗമാണ് (അവിടെത്തന്നെ 15). എന്തെന്നാൽ ദരിദ്രരുടെയും പീഡിതരുടെയും ഞെരുക്കപ്പെട്ടവരുടെയും മർദിക്കപ്പെട്ടവരുടെയും പോഷണം ലഭിക്കാത്തവരുടെയും നാടുകടത്തപ്പെട്ടവരുടെയും ശരീരത്തിൽ യേശുവിന്റെ ശരീരം ദൃശ്യമാകുന്നു. നാം അവരെ അംഗീകരിക്കുകയും സ്പർശിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും വേണം (അവിടെത്തന്നെ). നിഷ്കളങ്കനായ കുഞ്ഞാടിനുണ്ടായ സഹനം കാലത്തിൽ വ്യാപിക്കുന്ന അപൂർവവും ഉതപ്പുണ്ടാക്കുന്നതുമായ രഹസ്യമാണത്. സൗജന്യസ്നേഹത്തിന്റെ കത്തുന്ന മുൾപ്പടർപ്പാണ് ആ കുഞ്ഞാട്. ഈ സ്നേഹത്തിനു മുമ്പിൽ മോശയെപ്പോലെ നമ്മുടെ ചെരിപ്പുകൾ അഴിച്ചു മാറ്റാം ((cf പുറ 3:5), പ്രത്യേകിച്ച് വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി സഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരാണ് ആ ദരിദ്രരെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യണം.

മരണത്തെക്കാൾ ശക്തമായ ഈ സ്നേഹത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ (cf ഉത്തമ 8:6) തങ്ങൾ ആരാണെന്നു തിരിച്ചറിയാൻ മനസ്സില്ലാത്തവരാണ് യഥാർത്ഥ ദരിദ്രരെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. തങ്ങൾ സമ്പന്നരാണെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. എന്നാൽ അവർ ദരിദ്രരിൽ ഏറ്റവും ദരിദ്രരാണ്. അവർ പാപത്തിന്റെ അടിമകളായതുകൊണ്ടു തന്നെ. ദൈവത്തിനും മറ്റുള്ളവർക്കും വേണ്ടി സേവനം ചെയ്യാൻ സമ്പത്തും അധികാരവും ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കാൻ പാപം അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. തങ്ങളും ദരിദ്രരിൽ ദരിദ്രരാണെന്ന അഗാധമായ ബോധത്തിൽ ഹൃദയങ്ങളെ മരവിപ്പിക്കാനാണ് പാപം അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. സമ്പത്തും അധികാരവും വർധിക്കുന്ന തനുസരിച്ച് അന്ധതയും വഞ്ചനയും വർധിക്കുന്നു. വീട്ടു പടിക്കൽ യാചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലാസറിനെ

കാണാൻ കഴിയാതിരിക്കുന്നതുവരെ അതു വർധിക്കുന്നു. ദരിദ്രനായ ലാസർ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമാണ്. അവിടന്ന് നമ്മുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി ദരിദ്രരിലൂടെ യാചിക്കുന്നു. ദൈവം നമുക്കു നല്കുന്ന മാനസാന്തര സാധ്യതയുടെ പ്രതീകമാണവിടന്ന്. അതു കാണുന്നതിൽ നാം പരാജയപ്പെടുന്നു. അത്തരം അന്ധത മിക്കപ്പോഴും നമ്മുടെ സർവശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള മിഥ്യാധാരണയോടൊപ്പമുള്ളതാകാം. “നീ ദൈവത്തെപ്പോലെയാകും” (ഉത്പ 3:5) എന്ന പൈശാചിക പ്രേരണയെ അതു പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. അതാകട്ടെ എല്ലാ പാപങ്ങളുടെയും വേരാണ്. ഈ മിഥ്യാധാരണ സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ രൂപങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാം. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സ്വേഛാധിപത്യ സമ്പ്രദായങ്ങളിലും നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ ചിന്തയെയും സാങ്കേതിക വിദ്യകളെയും കുത്തകയാക്കുന്ന പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളിലും കാണപ്പെട്ടതുപോലെതന്നെ. അവ ദൈവത്തെ അപ്രസക്തനാക്കുകയും മനുഷ്യരെ ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടേണ്ട അസംസ്കൃതവസ്തുക്കളാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പണമാകുന്ന വിഗ്രഹത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള മിഥ്യയായ വികസനമാതൃകയോടു ബന്ധപ്പെട്ട പാപകരമായ വ്യവസ്ഥിതികളിലും ഈ മിഥ്യാധാരണ കാണാവുന്നതാണ്. കൂടുതൽ സമ്പന്നരായ വ്യക്തികളും സമൂഹങ്ങളും ദിരദ്രരുടെ ദുരവസ്ഥയോടു പരിഗണന കാണിക്കാത്ത അവസ്ഥയിലേക്ക് അതു നയിക്കുന്നു. ദരിദ്രരെ കാണുകപോലും ചെയ്യാതിരിക്കാൻവേണ്ടി അവർ കതകടയ്ക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട് ഈ ജൂബിലിവർഷത്തിലെ നോമ്പുകാലം അസ്തിത്വപരമായ നമ്മുടെ ഒറ്റപ്പെടലിനെ കീഴടക്കാൻ ഉചിതമായ അവസരമാണ് നമുക്കെല്ലാവർക്കും നല്കുന്നത്. ദൈവവചനശ്രവണംകൊണ്ടും കാരുണ്യപ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടും നമുക്ക് ആ ഒറ്റപ്പെടലിനെ കീഴടക്കാം. പോഷിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടവരും ഉടുപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടവരും സന്ദർശിക്കപ്പെടേണ്ടവരുമായ നമ്മുടെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരിൽ ശാരീരിക കാരുണ്യപ്രവൃത്തികളിലൂടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തെ നമുക്കു സ്പർശിക്കാം. ഉപദേശം, പഠിപ്പിക്കൽ, ക്ഷമിക്കൽ മുന്നറിയിപ്പു നല്കൽ, പ്രാർത്ഥന എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആത്മീയ കാരുണ്യപ്രവൃത്തികളിലൂടെ നമ്മുടെ പാപാവസ്ഥയെ നമുക്കു കൂടുതൽ നേരിട്ടു സ്പർശിക്കാം. ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ കാരുണ്യപ്രവൃത്തികളെ ഒരിക്കലും വേർതിരിക്കരുത്. ക്രൂശിതനായ സഹിക്കുന്ന യേശുവിനെ സ്പർശിക്കുന്നതുവഴി പാപികൾക്കു ഒരു ദാനം സ്വീകരിക്കാനാവും. തങ്ങൾക്കു തന്നെയും ദരിദ്രരും ആവശ്യത്തിൽപ്പെട്ടവരുമാണെന്ന തിരിച്ചറിവാണ് ആ ദാനം. ഈ മാർഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചാൽ മഹത്ത്വകീർത്തനത്തിൽ “അഹങ്കാരികൾ”, “ശക്തന്മാർ”, “സമ്പന്നൻ” എന്നിങ്ങനെ വിവരിക്കപ്പെടുന്നവരും ക്രൂശിതനായ ക്രിസ്തുവിനാൽ ആശ്ലേഷിക്കപ്പെടുകയും, അവർ അയോഗ്യരാണെങ്കിലും സ്നേഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവിടന്ന് അവർക്കുവേണ്ടി മരിക്കുകയും ഉയിർക്കുകയും ചെയ്തുവല്ലോ. ജ്ഞാനം, അധികാരം, സമ്പത്ത് എന്നീ വിഗ്രഹങ്ങൾകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുത്താനാവുമെന്ന് നാം ചിന്തിക്കുന്ന അനന്ത സൗഭാഗ്യത്തിനും സ്നേഹത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള തീവ്രാഭിലാഷത്തിനുള്ള മറുപടി ഈ സ്നേഹം മാത്രമാണ്. എന്നാലും എപ്പോഴും ഒരു അപകടമുണ്ട്. ദരിദ്രരിലൂടെ വാതുക്കൽ മുട്ടുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന് ഹൃദയവാതിലുകൾ തുറന്നുകൊടുക്കാതെ നിരന്തരം നിരസിക്കുന്ന അഹങ്കാരികളും സമ്പന്നരും ശക്തരും സ്വയം ശപിക്കുന്നതിലേക്കും ഏകാന്തതയുടെ ശാശ്വത ഗർത്തത്തിലേക്കും വീഴും. അതുതന്നെയാണു നരകം. “അവർക്കു മോശയും പ്രവാചകരുമുണ്ടല്ലോ, അവർ അവനെ കേൾക്കട്ടെ” (cf ലൂക്കാ 16:29) എന്നിങ്ങനെയുള്ള അബ്രാഹത്തിന്റെ രൂക്ഷതയുള്ള വാക്കുകൾ അവരെയും നമ്മെയും ബാധിക്കും. മരണത്തിന്റെയും പാപത്തിന്റെയും മേൽ ദിവ്യമണവാളൻ നേടിയ അന്തിമ വിജയം ആഘോഷിക്കാൻ ഇത്തരത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധാപൂർവകമായ കേൾക്കൽ നമ്മെ ഏറ്റവും ഉചിതമായ രീതിയിൽ സജ്ജീകൃതരാക്കും. ആ മണവാളൻ ഇപ്പോൾ ഉത്ഥിതനാണ്. തന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ തന്നോട് ഉടമ്പടി ചെയ്തവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കാൻ ആ മണവാളൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഈ നോമ്പുകാലം നമുക്കു നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കാം. മാനസാന്തരപ്പെടാൻ ഏറെ അനുകൂലമായ കാലഘട്ടമാണിത്. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ മാതൃത്വപരമായ മധ്യസ്ഥതയിലൂടെ നമുക്ക് ഇത് യാചിക്കാം. തന്റെ മേൽ സൗജന്യമായി ചൊരിയപ്പെട്ട ദൈവിക കാരുണ്യത്തിന്റെ മഹത്ത്വത്തെ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ അവൾ സ്വന്തം വിനീതാവസ്ഥ അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തു നിന്നു (cf ലൂക്കാ 1:48). കർത്താവിന്റെ എളിയദാസിയെന്നു തന്നെത്തന്നെ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു.

വത്തിക്കാനിൽ നിന്ന് 4 ഒക്ടോബർ 2015,
വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് അസീസിയുടെ തിരുനാൾ ദിനം

ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പാ